

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου Νόμου «Περί εκδόσεως υπό του Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐπιταγῶν, πρὸς ἐπιστροφήν ἀχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων, τελῶν καὶ λοιπῶν ἐσόδων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Διὰ τοῦ ἐν Σχεδίῳ Νόμου παρέχεται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημοσίον ἡ δυνατότης, ὅπως ἐκδίδῃ διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιταγὰς, εἰς βᾶρος τοῦ παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος λογαριασμοῦ του, διὰ τὴν ἐπιστροφήν τοῦ ἀχρεωστήτως καταβληθέντος ὑπὸ τῶν φορολογουμένων φόρου εἰσodήματος, ἐφαρμοζομένων ἀκλόγως τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 326 6) «περὶ ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐπιταγῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ καταβαλλομένων συντάξεων καὶ βοηθημάτων» πλὴν τῶν ἄρθρων 1 παρ. 2 δ', 4, 6, 10, 12, 13 παρ. 2 καὶ 18.

Πληρωτῆς τῶν οὕτως ἐκδιδόμενων ἐπιταγῶν θὰ εἶναι οἰκodήποτε Τράπεζα καὶ οἰκodήποτε Ἑλληνικὸν Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ἔσκουδ Τραπεζικὰς ἐργασίας ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον, ὅστις (πληρωτῆς) θὰ δικαιούται σχετικῆς προμηθείας.

Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ, διὰ τοῦ ὑπὸ ψήφισιν σχεδίου Νόμου, θεσπιζομένου μέτρου εἶναι ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν φορολογουμένων πολιτῶν ἐκ τῆς πολυπλόκου διαδικασίας καὶ τῶν ταλαιπωριῶν τὰς ὁποίας συνεπάγεται τὸ μέχρι σήμερον κρατῶν σύστημα τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἀχρεωστήτως καταβληθέντος ὑπ' αὐτῶν φόρου εἰσodήματος.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, παρακαλοῦμεν, ὅπως τὸ συνυποβαλλόμενον σχέδιον Νόμου τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 7 Φεβρουαρίου 1976

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΕΥΑΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΙΣΧΥΟΥΣΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 326

Περί ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐπιταγῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ καταβαλλομένων συντάξεων καὶ βοηθημάτων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερσίσχμεν καὶ διατάσσομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἐκδοσις καὶ τύπος ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ Ἑλληνικὸν Δημοσίον δύναται διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐκδίδῃ ἐπιταγὰς εἰς βᾶρος τοῦ, παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος λογαριασμοῦ του, διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ καταβαλλομένων συντάξεων καὶ βοηθημάτων.

2. Ἡ ἐπιταγὴ περιέχει : α) τὴν ὀνομασίαν «ἐπιταγῆ» καταχωριζομένην ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου, ὡς καὶ τὴν ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι αὐτοῦ, β) τὴν ἀπλὴν καὶ καθαρὰν ἐντολὴν περὶ πληρωμῆς ὀρισμένου ποσοῦ, γ) τὴν χρονολογίαν καὶ τὸν τόπον ἐκδόσεως τῆς ἐπιταγῆς, δ) τὴν ὑπογραφήν τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν (ἐκδότης) ἢ τοῦ δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐξουσιοδοτουμένου ὑπευθύνου ἐπὶ τῶν συντάξεων ὀργάνου του ἀποτετυπωμένην διὰ μηχανικοῦ μέσου ἐν τῷ σώματι τοῦ τίτλου καὶ ὑπὸ τὴν ἐνδειξιν, εἰς τὴν δευτέραν περιπτώσιν, «Ἐντολῆ Ὑπουργοῦ», ε) τὸ ὄνομα τοῦ ἢ τῶν δικαιούχων τῆς συντάξεως ἢ τοῦ βοηθήματος εἰς διαταγὴν τῶν ὁποίων ἐκδίδεται ἡ ἐπιταγῆ.

3. Τίτλος ἐν τῷ ὁποίῳ ἐλλείπει ἐν ἑκ τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένων στοιχείων εἶναι ἄκυρος καὶ δὲν ὑποχρεοῖ καθ' οἰκodήποτε τρόπον τὸ Ἑλληνικὸν Δημοσίον.

Ἄρθρον 2.

1. Πληρωτῆς τῆς ἐπιταγῆς εἶναι οἰκodήποτε Τράπεζα καὶ οἰκodήποτε Ἑλληνικὸν Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ἔσκουδ Τραπεζικὰς ἐργασίας ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον.

2. Τόπος πληρωμῆς εἶναι οἰκodήποτε κατάστημα τοῦ πληρωτοῦ λειτουργῶν ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

3. Ὁ πληρωτῆς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον πληρωμὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐπιταγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Μεταβίβασις ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαιούχου ὀπισθογράφησις τῆς ἐπιταγῆς γίνεται διὰ μελάνης ἢ ἐτέρου μέσου ἐξασφαλίζοντος ἀνεξίτηλον γραφὴν. Ἀνωθεν τῆς ὑπογραφῆς σημειοῦται ἡ ἡμερομηνία ὀπισθογραφῆσεως, κάτωθι δὲ ταύτης ὁ ἀριθμὸς τοῦ δελτίου ἀστυνομικῆς ταυτότητος τοῦ ὀπισθογράφου ὡς καὶ ἡ χρονολογία καὶ ἡ ἐκδοῦσα ταύτην ἀρχή.

2. Ἡ ὀπισθογράφησις εἰς περιπτώσιν πλειόνων δικαιούχων δέον νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς ἀπάντων τῶν δικαιούχων.

3. Ἐπὶ ἀγραμμάτων ἢ μὴ δυναμένων νὰ ὑπογράψωσι, λόγῳ ἀναπηρίας, δικαιούχων, εἰς τὴν θέσιν τῆς ὑπογραφῆς τίθεται παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἢ ἐνδειξίς Ν καὶ κάτωθεν αὐτῆς αἱ ὑπογραφὰι δύο μαρτύρων, κατὰ τὰ ἐν παρ. 1 ὀριζόμενα. Ἐπὶ μὴ δυναμένων λόγῳ ἀναπηρίας, νὰ θέσωσιν οἱ ἴδιοι τὴν ἐνδειξιν Ν γίνεται ἡ μνεία, εἰς τὴν θέσιν τῆς ὑπογραφῆς, κλόγω ἀνικανότητος τοῦ δικαιούχου οἱ μάρτυρες καὶ ἀκολούθως τίθενται αἱ ὑπογραφὰι τούτων, κατὰ τὰ ἐν παρ. 1 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ὀπισθογράφησις τῆς ἐπιταγῆς ὑπὸ τοῦ ἢ τῶν δικαιούχων ἐπέχει ἐν τούτῳ καὶ θέσιν ὑπευθύνου δηλώσεως περὶ τοῦ ἀμεταβλήτου τῶν προϋποθέσεων πληρωμῆς τῆς συντάξεως ἢ τοῦ βοηθήματος του.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐὰν ὁ δικαιούχος τυγχάνῃ ἀνίκανος πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως ἐξ ἐπιταγῆς, ἡ ὀπισθογράφησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ νομίμου ἢ τοῦ ἐκ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀντιπροσώπου του.

2. Ὅστις ὀπισθογράφει τὴν ἐπιταγὴν, ὡς ἀντιπρόσωπος ἀνίκανου πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως ἐξ ἐπιταγῆς δικαιούχου σημειοῖ ἐπιπροσθέτως τὸ ὄνομα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀστυνομικῆς ταυτότητος τοῦ ἀντιπροσωπευομένου, ἐρ' ὅσον ὀφείλει νὰ εἶναι ἐρωδιασμένος κατὰ νόμον διὰ τοιαύτης, ὡς καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐξ ἧς ἀντλεῖ τὴν πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐξουσίαν, ἄλλως τὴν ιδιότητα ἐξ ἧς τίττεται ἢ ἐκ τοῦ νόμου ἐξουσία πρὸς ἀντιπροσώπευσιν.

3. Ἡ εὐθύνη τῆς νομιμοποιήσεως τοῦ ἀντιπροσώπου ὡς τοιοῦτου βαρύνει τὸν ἀμέσως ἀποκτῶντα δικαιώματα ἐκ τῆς ὀπισθογραφῆσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Ἐμφάνισις καὶ πληρωμὴ ἐπιταγῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐπιταγὴ δέον νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς προθεσμίας ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐκδόσεως. Μετὰ τὴν ἐκπνοὴν ταύτης θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀνακληθεῖσα.

Ἄρθρον 7.

Τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐπιταγῆς δὲν θίγονται ἐκ τῶν μεταβολῶν, αἵτινες ἤθελον ἐπέλθει εἰς τὴν προσωπικὴν ἢ ὑπηρειακὴν κατάστασιν τοῦ ἐκδότης μετὰ τὴν ἐκδοσιν.

Άρθρον 8.

1. Μερική εξόφλησις τῆς ἐπιταγῆς δὲν ἐπιτρέπεται. Κατὰ τὴν εξόφλησιν σημειοῦται ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς ἡ ἡμερομηνία εξόφλησεως.

2. Ἡ ὑπὸ τοῦ νομιμοποιουμένου εἰς εξόφλησιν τῆς ἐπιταγῆς γενομένη εἰσπραξις συνεπάγεται πλήρη ἀπόσβεσιν τῆς ἀξιώσεως τῶν δικαιούχων τῆς συντάξεως ἢ τοῦ βοηθήματος. κατὰ τοῦ Δημοσίου. ἐκτὸς ἐάν, πρὸ τῆς ὑπογραφῆς ἐπὶ σκοπῶν εξόφλησεως ἢ μεταβιβάσεως (ὀπισθογράφου) διέφυγεν αὐτῆ τῶν χειρῶν του λόγῳ ἀπωλείας, κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως, ληστείας ἢ πειρατείας, ὅτε ἐφαρμοζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13.

Άρθρον 9.

Ἐάν δι' οἰονδήποτε λόγον ἡ ἐπιταγή δὲν πληρωθῇ ὑπόχρεων, διὰ τὴν πληρωμὴν καθίσταται τὸ Δημόσιον, ἐφ' ὅσον ἡ ἔκρησις πληρωμῆς βεβαιῶται διὰ δηλώσεως τοῦ πληρωτοῦ χρονολογουμένης καὶ σημειουμένης ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς, διὰ μνηεῖς τῆς ἡμερομηνίας ἐμφανίσεως. Εἰς τὴν δὴλωσιν αὐτὴν ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ ὁ πληρωτής, ὑποκείμενος, ἐν ἀρνήσει του, εἰς τὰς ποινικὰς κυρώσεις τοῦ ἄρθρου 19 παράγραφος 2 τοῦ παρόντος.

Άρθρον 10.

Ἡ ἐξ ἀναγωγῆς ἀξίωσις παραγράφεται μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Άρθρον 11.

Ἰκανὸς πρὸς εἰσπραξίαν τῆς ἐπιταγῆς εἶναι ὁ ἰκανὸς πρὸς πᾶσαν δικαιοπραξίαν, ἐκ δὲ τῶν ἀνικάνων ὁ συμπληρώσας τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἡ συμπλήρωσις αὐτῆ θεωρεῖται γενομένη τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καθ' ὃ συμπληροῖ τὸ 20ὸν ἔτος.

Άρθρον 12.

Ἐν περιπτώσει, ἐπιγενομένης τῆς ἐκδόσεως, ἀδυναμίας (πραγματικῆς ἢ νομικῆς) τοῦ δικαιούχου, ἐκπτώσεως ἢ παραγραφῆς τῶν ἐξ ἐπιταγῆς ἀξιώσεών του οὗτος ἔχει, κατὰ τοῦ Δημοσίου τὰς ἐκ τῆς συνταξιοδοτικῆς ἐνόμου σχέσεως ἀπορρεούσας ἀξιώσεις του. ἐφ' ὅσον δὲν παρῆλθε διετία, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνός. ὃν ἀφορᾷ ἡ ὑπὸ πληρωμὴν συντάξις ἢ βοήθημα.

Άρθρον 13.

1. Συνταξιοῦχος ἢ βοηθηματοῦχος, ὅστις ἀπεστερήθη τῆς ἐπιταγῆς δι' ἀπωλείας, κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως, ληστείας, πειρατείας ἢ καταστροφῆς αὐτῆς, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ ἀμελλητῇ τὸ γεγονός, εἰς τὸ πλησιέστερον πρὸς τὴν κατοικίαν του Δημοσίον Γραφεῖον δι' ὑπευθύνου δηλώσεως του αἰτῶν ἅμα τὴν ἐπανέκδοσιν τῆς.

2. Τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ὅταν ἡ ἐπιταγή δὲν περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ δικαιούχου μέχρι τῆς πρώτης τοῦ μηνός ὃν ἀφορᾷ ἡ ὑπὸ πληρωμὴν συντάξις ἢ τὸ βοήθημα. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὑποχρεοῦται εὐθὺς ὡς ἤθελε περιέλθει αὐτῷ ἡ ἀντικατασταθεῖσα ἐπιταγή νὰ παραδώσῃ αὐτὴν διὰ δηλώσεως του ἀπευθυνομένης εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Συντάξεων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους καὶ κατατιθεμένης ἐνώπιον οἰσδῆποτε Δημοσίως Ἀρχῆς.

Άρθρον 14.

1. Ἡ ἐκδοσις τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἐπιταγῶν δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χρεοσήμευ.

2. Ὁ πληρωτής δικαιούται προμηθείας ὀριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἥτις βαρύνει τὸ Δημόσιον.

Άρθρον 15.

Ἡ ἐμφάνισις ἐν τῇ Δημοσίᾳ Ἀγροδοσίᾳ τῆς πληρωμῆς δι' ἐπιταγῶν τῶν συντάξεων - βοηθημάτων τοῦ Δημοσίου,

ὡς καὶ πᾶσα σχετικῆ, πρὸς αὐτὴν κράτησις θὰ πραγματοποιηταὶ διὰ τοῦ ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Κράτους ὑπολόγου συμπληρισμῶν.

Άρθρον 16.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καθορίζονται τὰ τῆς ἐκτυπώσεως καὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκλιδομένων ἐπιταγῶν, ὡς καὶ αἱ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος λεπτομέρειαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Κυρώσεις.

Άρθρον 17.

1. Ὁ δικαί ὕχος ὁ ἐν γνώσει δηλῶν ψευδῶς ἐνώπιον Διοικητικῆς Ἀρχῆς ὅτι δὲν ἔλαβεν ἢ ὅτι ἀπεστερήθη τῆς εἰς αὐτὸν ἀποσταλείσης ἐπιταγῆς, δι' ἀπωλείας, κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως, ληστείας, πειρατείας ἢ καταστροφῆς αὐτῆς, ἐκτὸς τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τυγῶν εἰς τὸ Δημόσιον προκληθείσης ζημίας τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος.

2. Ὁ ἐν γνώσει μεταβιβάζων ἢ ὀπισθόποτε εξόφλῶν ἀντικατασταθεῖσαν διὰ τοῦς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου λόγους ἐπιταγὴν τιμωρεῖται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

Άρθρον 18.

Ὁ δικαιούχος, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος ψευδῶς δηλῶν τὸ ἀμετάβλητον τῶν προϋποθέσεων πληρωμῆς τῆς συντάξεώς του τιμωρεῖται διὰ ποινῆς φυλακίσεως ἀπὸ ἐνὸς μέχρις ἐξ μηνῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ, ἐντὸς τριετίας, διὰ τοιαύτης μέχρις ἐνὸς ἔτους.

Άρθρον 19.

1. Πληρωτής, ἀρνούμενος ἀδικαιολογητῶς τὴν εξόφλησιν τῆς πρὸς αὐτὸν ἐμφανιζομένης ἐπιταγῆς ὑφίσταται τὰς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ὀριζομένης Διοικητικῆς φύσεως κυρώσεις.

2. Πληρωτής ἀρνούμενος νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἔκρησιν πληρωμῆς, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 9 τοῦ παρόντος, τιμωρεῖται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους.

3. Ἰδρυτής, μέλος Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Διευθυντῆς ἢ Τμηματάρχης Γραπέζης ἢ Ν.Π.Δ.Δ ἀσκούντος Γραπεζικὰς ἐργασίας ἢ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου ἀσκῶν ἡμεσον ἢ ἑμμεσον ἐπηρεασμῶν τῶν ὑφισταμένων του, διὰ τὴν ἄνευ νομίμου λόγου μὴ εξόφλησιν τῆς νομοστυπῶς ἐμφανιζομένης πρὸς εξόφλησιν ἐπιταγῆς τοῦ παρόντος τιμωρεῖται, διὰ φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 100.000 μεταλλικῶν δραχμῶν.

Άρθρον 20.

Αἱ περὶ ὧν τὸ παρὸν ἐπιταγαὶ ἐξομοιοῦνται, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ Κεφλαίῳ Θ' «ἐγκλήματα περὶ τὸ νόμισμα» διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, πρὸς χρηστονομίσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Τελικαὶ Διατάξεις.

Άρθρον 21.

Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 5960/1933 «περὶ ἐπιταγῆς» ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων ἐπιταγῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν εἰδικὴν τούτου ρύθμισιν.

Άρθρον 22.

Αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ πληρωμῆς τῶν συντάξεων τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μονίμως διαμενόντων συνταξιούχων ἢ βοηθηματοῦχων τοῦ Δημοσίου ὡς καὶ αἱ

Σχετικά με την προστασίαν του Εθνικού νομισματός τοιαύται εξελικτικώς εφαρμόζονται και μετά την ισχύν του παρόντος.

Άρθρον 23.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῆ 29 Οκτωβρίου 1969

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί εκδόσεως υπό του Ελληνικού Δημοσίου έπιταγών, πρὸς έπιστροφὴν άχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων, τελῶν και λοιπῶν έσόδων.

Άρθρον 1.

1. Αί διατάξεις του Ν.Δ. 326/1969, «περί εκδόσεως υπό του Ελληνικού Δημοσίου έπιταγών, διά τήν πληρωμήν τῶν ὑπ' αὐτοῦ καταβληθέντων συντάξεων και βοηθημάτων», ὡς νῦν ισχύει, πλὴν τῶν τοιούτων τῶν άρθρων 1 παρ. 2δ, 4, 6, 10, 12, 13 παρ. 2 και 18, εφαρμόζονται, ἀναλόγως, και διά τήν έπιστροφὴν δι' έπιταγῶν, τοῦ άχρεωστήτως καταβληθέντος εις τὸ Δημόσιον φόρου εισοδήματος.

2. Η διά τήν κτίαν ταύτην εκδιδόμενη έπιταγή ὑπογράφεται υπό του Ὑπουργοῦ τῶν Οικονομικῶν (εκδότης) ἢ τῶν, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, δημοσιευμένων, διά τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εξουσιοδοτημένων, Διευθυντῶν τῶν Δημοσίων Ταμείων, τῆς ὑπογραφῆς τούτων δυναμένης ἢ ἀποτυπωθῆ και διά μηχανικῶν μέσων.

3. Η άνωτέρω έπιταγή δεόν νά εμφανισθῆ πρὸς πληρωμήν εντός προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπό της ἡμερομηνίας εκδόσεώς της. Μετά τήν εκπνοήν ταύτης θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀνακληθεῖσα.

4. Η ἐξ ἀναγωγῆς ἀξίωσις τοῦ κομιστοῦ τῆς έπιταγῆς παραγράφεται, μετά πενταετίαν ἀπό της εκδόσεως τοῦ οικείου πιστωτικῶν σημειώματος.

5. Τά ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ άρθρου 13 τοῦ Ν. Δ/τος 326/1969 οριζόμενα ἔχουν εφαρμογήν και, όταν ἡ έπιταγή ἔν περιηλθεῖν εις χεῖρας τοῦ δικαιούχου, εντός προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπό της ἡμερομηνίας εκδόσεως τῆς σχετικῆς περι' έπιστροφῆς ειδοποιήσεως. Εἰς τήν περίπτωσιν ταύτην ὁ δικαιούχος ὀφείλει νά γνωστοποιήσῃ τὸ γεγονός εις τὸ ἀρμόδιον Δημόσιον Ταμεῖον, αὐτῶν, ἀτελῶς, τήν ἔλθεσιν τῆς σχετικῆς έπιταγῆς, ἢ και τήν ἄνευ εκδόσεως έπιταγῆς ἐξόφλησιν τοῦ πρὸς έπιστροφὴν ποσού.

Άρθρον 2.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οικονομικῶν, δημοσιευμένων διά τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νά επεκταθῆ ἢ ισχύς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου και διά τήν έπιστροφὴν δι' έπιταγῶν τῶν άχρεωστήτως καταβληθέντων εις τὸ Δημόσιον ἑτέρων φόρων, τελῶν και λοιπῶν έσόδων.

Άρθρον 3.

Απαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῆς περιπτώσεως β' τοῦ άρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 660/1937 τ' ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν Τραπεζῶν τὰ προερχόμενα ἐκ προμηθειῶν εισπραττομένων διά τήν ὑπ' αὐτῶν ἐξόφλησιν έπιταγῶν εκδιδομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Άρθρον 4.

Η ισχύς τοῦ παρόντος άρχεται ἀπό της δημοσιεύσεώς του διά τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῆ 7 Φεβρουαρίου 1976

Ο Ὑπουργός τῶν Οικονομικῶν
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπι τοῦ σχεδίου Νόμου «περί εκδόσεως ὑπό τοῦ Ελληνικού Δημοσίου έπιταγῶν, πρὸς ἐξόφλησιν άχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων, τελῶν και λοιπῶν έσόδων».

Διά τοῦ ἐν λόγω σχεδίου Νόμου ἐπέρχεται οικονομική, ἐπιβάρυνσις εις βάρος τοῦ τακτικῶ Προϋπολογισμοῦ ἐκ δρχ. 2.000.000 περίπου ἐτησίως, ἤτοι 1.000.000 δρχ. διά τήν προμήθειαν τῶν σωματίων τῶν έπιταγῶν, τῶν σχετικῶν φακέλων και τῶν λοιπῶν ἐντύπων και δρχ. 1.000.000 διά τήν καταβολήν σχετικῆς προμηθειᾶς εις τοὺς πληρωτὰς τῶν έπιταγῶν.

Ἡ ἐκ δρχ. 2.000.000 δαπάνη θέλει ἀντιμετωπισθῆ κατὰ τὸ ἔτος 1976 ἐκ τῶν ἐγγραφειῶν πιστώσεων ὑπό φορέα 45 - 410 Α.Κ.1261 δρχ.μ. 500.000 και Α.Κ.1293 δρχ.500.000 και ὑπό φορέα 45 - 420 Α.Κ. 0433 δρχ. 1.000.000.

Διά τοῦ άρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ σχεδίου Νόμου και ὑπό τήν προϋπόθεσιν τῆς επεκτάσεως τοῦ δι' αὐτοῦ εἰσχαγομένου συστήματος ἐπιστροφῆς και δι' ἑτέρους φόρους και λοιπὰ ἔσοδα, θά προκαληθῆ δαπάνη εις βάρος τοῦ Κρατικῶ Προϋπολογισμοῦ μῆ δυναμένη νά καθορισθῆ ἀπό τοῦδε.

Ἐν Αθήναις τῆ 9 Ἰανουαρίου 1976

Ο Ὑπουργός Οικονομικῶν
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀριθ.1.1.1976

Τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους (άρθρον 7δ παρ. 1 τοῦ Συντάγματος) ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου τοῦ Ὑπουργοῦ Οικονομικῶν «περί εκδόσεως ὑπό τοῦ Ελληνικού Δημοσίου έπιταγῶν, πρὸς ἐξόφλησιν άχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων, τελῶν και λοιπῶν έσόδων».

Διά τῶν διατάξεων τοῦ ὡς ἄνω σχεδίου Νόμου, θεσπίζονται τ' ἀκόλουθα :

1. α) Ὅριζεται ὅτι, αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ.326/69 πλὴν τῶν τοιούτων τῶν άρθρων 4, 6, 10, 12, 13 (παρ. 2) και 18, δι' ὧν προβλέπεται ὅτι τὸ Ελληνικὸν Δημόσιον δύναται διά τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οικονομικῶν νά ἐκδίδῃ έπιταγὰς εις βάρος τοῦ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ελλάδος λογισμοῦ του διά τήν πληρωμήν τῶν ὑπ' αὐτοῦ καταβληθέντων συντάξεων και βοηθημάτων, εφαρμόζονται ἀναλόγως και διά τήν ἐξόφλησιν τῶν πιστωτικῶν σημειωμάτων δι' έπιταγῶν ὑπογραφομένων ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οικονομικῶν κ.λ.π. διά τῶν ὁποίων ἐπιστρέφεται ὁ άχρεωστήτως καταβληθείς, τῷ Δημοσίῳ, φόρος εισοδήματος.

β) Ρυθμίζονται θέματα σχετικῶς με τήν προθεσίαν πληρωμῆς τῶν έπιταγῶν, τήν παραγραφὴν τῆς ἐξ ἀναγωγῆς ἀξιώσεως, τήν επανέκδοσιν τῆς έπιταγῆς ἐν περιπτώσει ἀπωλείας, κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως, ληστείας, πειρατείας ἢ καταστροφῆς αὐτῆς κ.λ.π. και

γ) προβλέπεται ὅτι, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οικονομικῶν, δύναται νά καθιερωθῆ ἢ δι' έπιταγῶν ἐξόφλησις πιστωτικῶν σημειωμάτων ἢ τετραπλοτύπων ἀτομικῶν φύλων ἐκπτώσεως, δι' ὧν ἐπιστρέφονται άχρεωστήτως καταβληθέντες τῷ Δημοσίῳ ἕτεροι φόροι, τέλη και λοιπὰ ἔσοδα (άρθρα 1 και 3).

2. Παρέχεται ἐξουσιοδοτήσις ὡπως, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οικονομικῶν καθορίζονται τὰ τῆς ἐκτυπώσεως και τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπό τοῦ Δημοσίου εκδιδομένων έπιταγῶν (άρθρον 2).

Ἐκ τῶν προτεινομένων διατάξεων προκαλεῖται δαπάνη εις βάρος τοῦ Κρατικῶ Προϋπολογισμοῦ διά τήν προμήθειαν τῶν σωματίων τῶν έπιταγῶν κ.λ.π. ὡς και διά τήν καταβολήν τῆς σχετικῆς προμηθειᾶς εις τοὺς πληρωτὰς τῶν έπιταγῶν (Τραπεζὰς κ.λ.π.) ἐκ δρχ. 2.000.000, περίπου, ἐτησίως, ἐν περιπτώσει δὲ επεκτάσεως τοῦ εἰσχαγομένου συστήματος ἐπιστροφῆς και ἑτέρων φόρων και λοιπῶν έσόδων δι' έπιταγῶν, θέλει προκαληθῆ πρόσθετος τοιαύτη μῆ δυναμένη νά καθορισθῆ, ὡς ἐξαρτωμένη ἐκ τῶν ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων.

Ἐν Αθήναις τῆ 10 Ἰανουαρίου 1976

Ο Γενικός Διευθυντής
ΝΙΚ. ΒΑΛΗΣ